

gamle, højst en halv Snes Aar gamle, Disse Forslag ere blevne helt godt modtagne her i Tinget, de have naturligvis mødt en Del Kritik, det er jo i sin Orden, men de ere blevne, hvad man kalder godt modtagne her i Tinget. Det vidner for mig om, at man fra Ministerbordet og fra dette Ting er enig om, at der virkelig bør gøres Forandringer i Lønningsforholdene i de forskellige Etater.

Nu er det saaledes, det viser Fortiden ogsaa, at en Lønningslov løber man nu ikke saa nemt til at gennemføre. Jeg har lagt Mærke til, at saa snart der kommer et Lønningsforslag frem, have vi øjeblikkelig en hel Del af de vedkommende, af dem, der kunne komme til at nyde godt af en Forhøjelse, som tro, at en saadan Lov straks kan gaa igennem. Erfaringerne fra Lønningsudvalget vise det modsatte, og det er med god Grund, thi det er jo i sin Orden, at naar saadanne Forhold skulle ordnes, skal der søges en Mængde Oplysninger baade om det ene og det andet Forhold, og det gør, at een Samling i Almindelighed ikke er tilstrækkelig til at gennemføre et Lønningslovforslag, naar det da har nogen videre bred Betydning. Derfor tror jeg ogsaa, det er fuldstændig rigtigt, naar Ministeriet i Aar har sagt: vi kunne vel ikke vente at faa de større Lønningslove, som ere forelagte i denne Samling, gennemførte, men i Erkendelsen af, at der er en hel Del Funktionærer, der virkelig trænge til Forhøjelse, er det, at Ministeriet har forelagt dette Forslag. Og jeg takker Ministeriet for, at det har gjort det. Om det nu har gjort det paa den rigtige Maade, derom kan der maaske være Tvivl, det vidner jo Kritikken i Dag om, men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at Regeringen ikke er kommen som sædvanlig og har forlangt, at man skulde give et almindeligt Dyrtidstillæg. Hvis den havde gjort det, vilde jeg kun sige, at saa maatte man saa højt op, saa man virkelig fuldstændig dækkede det, som Dyrtiden krævede. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Philipsen) sagde: Ja, 80 Kr., hvad er det at komme med i Dyrtidstillæg, Ministeriet har forlangt en ekstraordinær Dyrtidshjælp, og der er nogen Forskel mellem dette og et Dyrtidstillæg. Naar Ministeriet har taget Betegnelsen Dyrtidshjælp, tænker jeg, at den i Grunden har lagt noget særligt deri, og jeg vilde ønske, at den ærede Minister havde taget Ordet for at give os en Definition af dette Udtryk. Vi ere altsaa alle inde paa, at der bør gives noget.

Om det kaldes Lønningstillæg eller Dyrtidstillæg eller Dyrtidshjælp, er mig, som jeg udtalte ved 1ste Behandling af Finansloven, ligegyldigt. Det gælder for mig kun om, at der gives noget, særlig til dem, der trænge dertil. Jeg kan godt forstaa, at Ministeriet ikke siger: Lad os give Lønningstillæg, thi det vilde gribe ind i de Love, vi arbejde paa, og muligt gribe meget forstyrrende ind deri. Det er maaske af den Grund, Ministeriet har kaldt det Dyrtidshjælp. For mig staaer det rigtignok ikke saaledes, at der er særlig Dyrtid, men jeg tror ikke, at Betoningen skal lægges derpaa, men den skal lægges paa, at der er en Erkendelse af, at de mindre Funktionærers Lønninger ere saa smaa, og at man derfor bør give et Tillæg til dem. Jeg beklager, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Philipsen) begyndte med en vis Bebrejdelse til Regeringen for, at nu var Tiden for knap til at faa Loven ført igennem. Den Bebrejdelse holder jeg aldrig af, den har man her hørt oftere, og i Almindelighed kunde man tænke sig, at der herunder skjuler sig en Modstand imod Sagen. Imidlertid udtalte det ærede Medlem jo, at han og hans Parti ere fuldt ud enige om at være med til at give et Lønningstillæg, og saa vil jeg gaa ud fra, at naar der saaledes er god Villie baade hos Flertallet og Regeringen, kommer der nok noget ud af Sagen, om end Tiden er knap. Med Hensyn til Størrelsen af det Tillæg, der er foreslaaet her, tror jeg ganske vist, at man er kommen temmelig højt op. Deri er jeg enig med det ærede Medlem. Jeg tror, at dersom vi sætte Grænsen ved Lønninger indtil 1600 Kr. i Lighed med, hvad vi gjorde for Lærerne i sin Tid, vilde det være højt nok. Der er ogsaa forskellige Ting, jeg tror, der kunde tages i Betragtning. Jeg kan ikke gaa med til som f. Eks. det ærede Medlem vilde, at vi nu skulde til at sigte de paagældende i unge og gamle, gifte og ugifte, eller mellem By og Land, thi saa blev der ikke noget ud af Forslaget. Men der er noget andet, som kunde tænkes; man kunde sige, at alle de, som staa i deres Gerning, som Læringer, — der er en hel Del saadanne i Post-Telegraf- og Jerbanevæsenet, de saakaldte Stationskarle og Trafikeleverne ere jo i Virkeligheden Læringer — alle saadanne behøvede man ikke at give noget. Der kunde maaske ogsaa være Tale om, at de, der havde faaet Lønningsforhøjelse af andre Grunde ved Finansloven i de allersidste Aar, heller ikke burde